

ΕΤΟΣ ΣΤ΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 288

ΠΕΡΙΦΑΘΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΑΚΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετησίας συνδρομής προπληρωτέα διὰ μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νῆαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20
Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἰπποκράτους ἀριθ. 5, παρὰ τῆ πλατεῖα τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 19 Αὐγούστου 1884.

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Μετὰ τὰς πυρκαϊὰς αἱ βροχαὶ καὶ αἱ πλημμύραι. Ὅ,τι ἀφῆκεν ἀνέκαρον τὸ πῦρ, θὰ τὸ καταστρέψῃ τὸ ὕδωρ καὶ ὅ,τι ἀπομείνῃ θὰ τὸ ἐξοντώσουν οἱ νέοι φόροι καὶ τὰ οἰκονομικὰ σχέδια τῶν κυβερνητῶν μας. Οὕτως ἐπέκρωτο ἐφέτος νὰ βασιλεύσῃ μὲ μικρὰν τροποποίησιν ἢ κεινὴ παροιμία: Πῦρ, ὕδωρ καὶ Τρικούπης, κακὰ τρία, τὸ τελευταῖον τὸ χειρότερον τῶν τριῶν.

Φαίνεται δὲ ὅτι ἔχουν καὶ κοινήν συμφωνίαν τὰ τρία κακοποιῶν στοιχεῖα ἐν τῇ ἐνασχῆσει τοῦ καταστρεπτικοῦ ἔργου των. Οὕτως ἡ βροχὴ προλαβοῦσα κατέστρεψε τὸν σταφιδοκαρπον, ὅπως μὴ κατὰ τὸ θρυλλούμενον ταξειδιὸν τοῦ Ἰδῆ ὁ κ. Τρικούπης τοὺς ἀγροὺς τῶν σταφιδοφόρων ἐπαρχιῶν μαύρους καὶ νομίση ὅτι ἐπεξετάθησαν καὶ ἐκεῖ τὰ μαύρα τῆς Τριπόλεως.

Διὰ τὰ ὁποῖα μαύρα λέγεται ὅτι ἀκόμη ἡ ἀγανάκτησις τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ δὲν κατέπεσαν. Ἄν πιστεύσωμεν τὰς διαδόσεις δὲν ἀνέγνωσεν ἔτι τὸ βούλευμα τῶν Ἑβρετῶν περὶ τοῦ Συνδικάτου, διότι ἀναφέρεται ἐν αὐτῷ καὶ ὁ κ. Νεγρεπόντας, δὲν ἐδέχθη ἐπιστολὴν ἐξ Ὀδησοῦ καὶ διελοθῆσαν ἐκ τῆς Μαύρης Θαλάσσης καὶ οὔτε ἤγγισεν ἐγγράφον τοῦ κ. Ψύλλα στελλόμενον ἐν τοιαύτῃ ἀκταλλήλῳ περιστάσει ἐκ Μαυροβουνίου.

Καὶ ἐν τούτοις θαυμάσατε τὴν δύναμιν τοῦ ἀνδρός! Κατορθώνει

ὅπως ἀποκρύψῃ τὴν φούρκάν του, κατανικῶν τὴν ἀπέχθειάν του, νὰ ἐμφανίζεται ἐν πλήρει φαληρικῷ θεάτρῳ ἐνδεδυμένος κατὰ-μαυρα!

Καὶ ἡ ἐξῆς δὲ περίεργος σύμπτωσις παρατηρήθη. Εἶνε γνωστὸν πόσον ἀποφεύγει ἐταν ἑμιλῆ ἐν τῇ βουλή τὸ ὕδωρ. Καὶ ἐν τούτοις ἑσάκις πρόκειται νὰ κατέλθῃ εἰς Φάληρον ἐκλέγει πάντοτε τὰς μᾶλλον βροχερὰς ἡμέρας. Συνδιαλλαγίς ὁμῶς πρὸς τὸ ὕδωρ, διὰ νὰ φαίνεται πάντοτε διαφέρων κατὰ τι τῶν λοιπῶν ἀπλῶν θνητῶν, παριστάμενος εἰς τὸ θέατρον οὐδέποτε γελαῖ.

Α propros διὰ τὰ μαύρα.

Πολὺ ἐπικαίρως ἐσκέφθησαν αἱ δύο ἑταῖραι, ἅς ἀναφέρει ἡ Ἐφημερίς, μαυρίζουσαι τὸ πρόσωπον τοῦ νεαροῦ ὑπαλλήλου, καθ' οὗ εἶχον ἀφορμὰς. Ἄλλ' ἡ περίεργος αὕτη ἐμπνευσις ἐκτὸς τοῦ ἐπικαίρου ἔχει καὶ τὸ πολὺ σημαντικώτερον προτέρημα, ὅτι καταδεικνύει πόσον διαφέρουσι κατ' εὐτυχίαν μας τὰ ἀγὰ ἐλληνικὰ ἦθη ἀπὸ τὰ τῶν ἄλλων λαῶν. Οὕτως αἱ ἀπατάμεναι γυναῖκες ἐν Εὐρώπῃ ἐνδικοῦνται διὰ τοῦ ρεβόλβερ ἢ τοῦ βιτριολίου, ἐνῶ ἐδῶ ἀπλούστατα τὰς ἀγρίας ταύτας ἐφευρέσεις ἀντικαθιστᾷ τὸ ἀθώω-τατον μελάνι.

Ἐὰν ὁ Ἀλέξανδρος Δουμάς υἱὸς ἦτο Ἕλλην, θὰ ἐπέγραφε τὸ γνωστὸν περὶ τῶν γυναικῶν πολύκροτον φυλλάδιόν του Les femmes qui tuent διὰ τοῦ Les femmes qui...encrent!

Ἀγγέλλεται ὅτι οἱ ἔμποροι τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ βλέποντες τὴν πέρασιν, ἦν ἐν Τριπόλει ἔχουν αἱ μαύραι σημαῖαι, ἐσκέφθησαν πατριωτικώτατα νὰ ἐκμεταλλευθῶσι καὶ τὴν περίστασιν ταύτην, χρησιμοποιοῦντες τὰς σημαίας τῆς 25 Μαρτίου, αἱ ὁποῖαι τοὺς ἐπερίσσευσαν, διὰ τῆς μεταβαφῆς αὐτῶν εἰς μελανὰς.

ΔΙΑΒΟΔΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

Πολλώ σωστά πράγματα έγραφε περί των φόρων και των προς εισπραξιν αυτών ανοήτων καταδιώξεων ο δικηγόρος κ. Βαλασσόπουλος. 'Αλλ' ενώ βλεπεί η άλλη διατριβή του ήτο μετά τίσης εύκρειας συντεταγμένη, το τέλος ήτο λίαν σκοτεινόν και ματαίως θα έζητει τις να μαντεύσῃ τί άρα γε έννοεί ο διατριβογράφος λέγων ότι δέν θά συνήναι ν' άποφυλακισθῇ εϊμή όταν έλθῃ το πλήρωμα του χρόνου. Εύτυχώς ή λύσις του έπεισοδίου μάς έδωκε την κλειδα της φράσεως, εξηγηθέντος ότι το πλήρωμα του χρόνου συνεταυτίετο προς το πλήρωμα του έπιτηδεύματος υπό των φέλων του.

'Εν τῇ περιστάσει αυτή κατεδείχθη επίσης ότι οι λεγόμενοι Νεμεσητικοί, περί αυτής της ύπαρξεως των οποίων είχαν έγερθή άμφιβολία, είναι ικανώς πολυπληθής όμάς, δυναμένη να ένεργήσῃ καταλλήλως έν καιρῷ. Δυστυχώς έπανολαμβάνοντες αϊωνίως τα αυτά το μόνον το όποιον κατώρθωσαν μέχρι τουδε ύπῆρξεν ή μεταβολή του όνματος αυτών από νεμεσητικών εις αναμασητικούς.

'Η Στοά άναγγέλλει ως εξής τον διορισμόν του αξιωμαίου νέου γραμματέως της δημορχίας: «Διωρίσθη γραμματέως της δημορχίας ο αξιόλογος νέος κ. Τρόφων Ταμπακόπουλος. . . . Μάν τριών περί την ύπηρεσίαν. 'Η φίλη Στοά λίαν τρώφειν περί τα λογοπαίγνια.

Την νεωτέραν μετάφρασιν των θύρων λέγεται ότι έκαμαν ο κ. Καζάκης διά να εξαλείψῃ κατά την ομοιοπαθητικήν την από της παλαιάς των εϋσεβών άκόμη διαρκούσαν έντύπωσιν, συμφώνως και προς το άρχαιον λόγιον Πάσσαλος πασσαλω έκκρούεται. 'Αλλ' ως έκ της στενής συγγενείας των πασσαλων προς τους θύρσοους, ως τους έννοεί ο κ. καθηγητής, ή παροιμία πρέπει να άλλαχθῇ εις «Πάσσαλος θύρσω έκκρούεται».

'Αλλά πώς δέν έλάλησε και κατά την περίστασιν ταύτην ο κ. Μελισσοργός; Περιμένομεν να μάς κλαθήσῃ κάλεν την περίφημον περί των διαφορουμένων θεωρίαν του. Είναι και ή έποχή του.

Η ΤΑΙΝΙΑ

Μετά την ολιγόωρον έν Αίγυπτο, τῇ χώρα των Φαραώ και των Πυραμίδων, άπόδρασαν ούλαμοι ναυτών, και το διαβίβασθόν προς τον διακυβντα αυτών κελουστήν άποδεικτικόν τιμότητος του κ. 'Εγερτον, και μετά την ένδοξον μάχην του Καραλί-Δερβέν-Ταμπούρ, την έκταθείσαν, ως γνωστόν, επί τεσσαράκοντα χιλιομέτρων και διαρρέσασαν επί τρία έλα ήμερονύκτια όπως ούδεμία άλλη των μεγάλων μαχών του παρόντος αϊώνος, τρίτον έπέρχεται ή κατόρθωμα επί της παρούσης κυβερνήσεως άσφαλίζον το λαμπρόν μέλλον του έλληνισμού, ή απονεμηθείσα προς τον κ. Κοντοσταυλον ταινία του 'Οσμάνι.

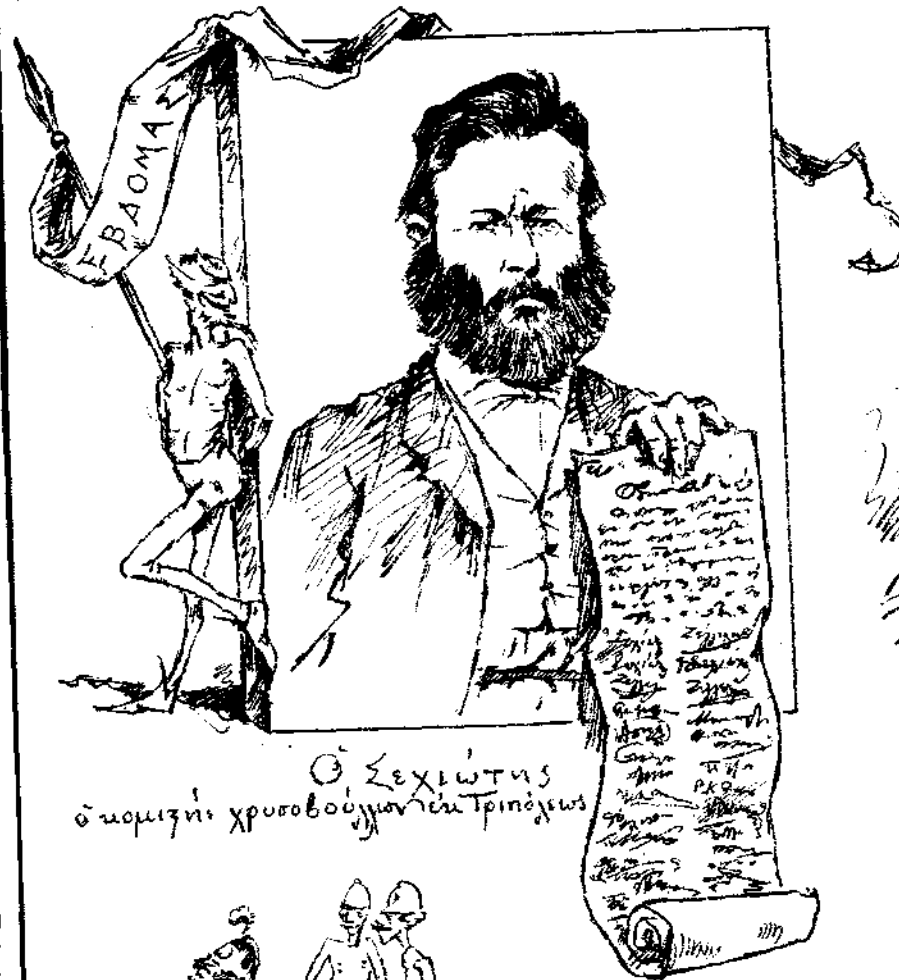
Και αυτά καθ' έαυτά μάν τα παράσημα ούδεμίαν παρ' ήμιν έμποιοῦσιν έντύπωσιν, ούτ' έλάχιστον τι προσθέτουσιν άπονεμόμενα εις τας συνήθεις ούτιδανότητας. 'Αλλ' ή παρασημοφορία του κ. Κοντοσταυλου έχει την εξαιρετικήν σπουδαιότητά της διά την έπιβόλουσαν Γραικοτουρκικήν συμμαχίαν, ής είναι το σύμβολον. 'Αφού το άθηναικόν μουσικοσυμβούλιον ηθάναθη πλέον την όριστικήν άπομόνωσιν του έν τῇ Εύρώπῃ και τῇ 'Ανατολή, έγνω να παίξῃ ένα καλό παίγνίδι εις τους προς την σημασίαν του άμβλυωπούντας και να συμμαχήσῃ προς την Τουρκίαν, ής γνωστή ή άκμή και το σθένος μετά την συνθήκην ίδια του άγίου Στεφάνου. 'Η Τουρκία κάλιν έννοήσασα εις το Καραλί-Δερβέν τί γείτονα έχει, έσπευσε να μάς δέσῃ διά της ταινίας. Βεβαιούται, ότι ταχέως προστίθεται και ο βασιλεύς της 'Αβυσηνίας εις την συμμαχίαν ταύτην, ήτις τριπλή γινόμενη θα περιόρῃ πλέον εις την οικείαν θέσιν την συμμαχίαν του Βορρά, και όσα; άλλας συμμαχίας θελήσουν συχόν να ξεμυτίσουν.

Τοιαύτα τα μεγάλα άποτελέσματα του κοινοβουλευτικού συστήματος, έφαρμοζομένου μάλιστα εις χώραν ως την ήμετέραν άπ' άμνησθέντων χρόνων κοινοβουλευτικήν. 'Αληθώς ή λαμπροτάτη των έπιτυχιών του συστήματος τούτου, είναι, ότι άσφαλώς ανευρίσκει και ύψώνει τας μεγάλας ικανότητας, τας πραγματικώς ύπεροχάς. Διότι εάν δέν ύπῆρχον οι εκλογείς της Κερυστίας, το έθνος εκινδύνευε να στερηθῇ των ύπηρεσιών ενός των μεγαλοφροστερων άνδρων του, του έπιβλητικού Μισά 'Αλεξανδρή, όστις μετ' όλίγον (άρκει να τον άφήσῃ ή έντεκολίτευσις Ήσυχον, και να μη χρωκοπήσῃ το έθνος), άκαταμαχήτως θα μεταβάλλῃ την φάσιν των πραγμάτων του κόσμου διά της Γραικο-Τουρκο-Αβυσηνιακής συμμαχίας, σταματών την κάθοδον των Σλλών, συντρίβων τας δύο Βουλγαρίας και καταλύων τα άνδρυνέντα παραδουνάκια κράτη. Τούτων δέ συντελεσθέντων διαλύεται ή τριπλή συμμαχία, ο Σουλτάνος έμπικηθείς υπό του γραικού ύπουργού άπέρχεται καταρρυμένος εις το 'Ικόνιον, ή δέ έλληνική πρωτεύουσα έγκαθίσταται επί των όχθών του Βοσπόρου με τον κ. Τρικούπην πλέον ως Αυτοκράτορα και τον κ. Κοντοσταυλον ως Πρωτεβυστιάριον.

Είς τον Νομάρχην ('Επίγραμμα)

'Ακυρώ, άκυρώεις, άκυρώεις... Συφορά σου! Δέ φοβάσαι μη σου 'κούρῃ Άκυρα και τα χαρτιά σου!

ΡΑΓ

Ο ΣΕΧΙΩΤΗΣ
ομοιμη χρονοβούρημη τριπέχως

Ο ποιμήν
της Πρωτεύουσῃς

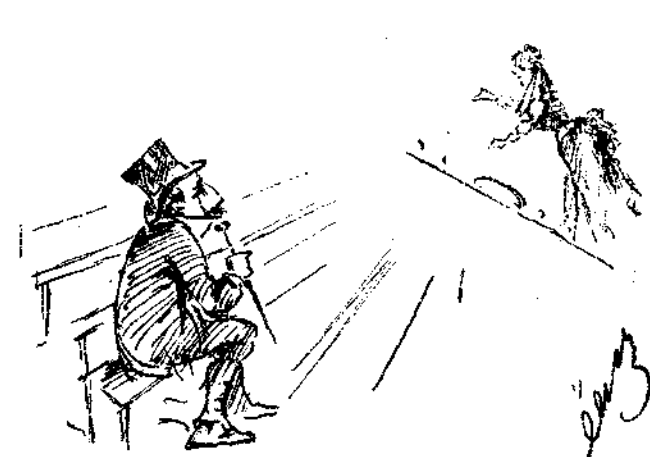
Le general Cossonai
(Νέα γοη ή Αφρονείας)

Ανταλλαγή παρβάνημων άσχημων

Γενικός άπόφορος
δαιωννής άιτωχο-άμαρνανίας

ΕΜΠΡΟΣ-ΟΙΠΣΩ;

Μονόλογος *

(Τὸ δωμάτιον τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ. Εἶνε πρωΐ. Ἐπὶ τῶν ἐπιπλῶν φαίνονται τὰ ἔγνη τῆς νυκτερινῆς ἀταξίας. Τὰ τελευταῖα φύλλα τῆς "Ω ρ α" καταλαμβάνουσι τὸ παρὰ τὴν κλίνην τραπέζιον. Ὁ κ. Τρικούπης ἠμικάθηται μαχμουρλῆς ἐπὶ τοῦ ἄκρου τῆς κλίνης. Εἶνε ἐνδεδυμένος κατάλευκα, φορῶν ἀκόμη τὰ νυκτικά του.)

Δὲν ἐκλείσα μάτι πάλι ὅλη νύκτα! Ἄδικως ἐδάβασα ἀκόμη καὶ τὰ τελευταῖα ἄρθρα τοῦ Καζάζη... Τίποτε, τίποτε! Ἄφηνισθηκα. Καὶ εἶνε τώρα μιὰ ἐβδομάδα. Αὐτὴ ἡ ἀναθεματισμένη ἰδέα δὲ θὰ μὲ ἀφήσῃ νὰ αἰσθανθῶ διόλου ὅτι λείπει ἡ βουλή. Ἄπ' ἐδῶ τὸ φέρνω, ἀπ' ἐκεῖ τὸ φέρνω, δὲν ἤξεύρω τί νὰ κάμω. Ποιὰ ἄλλοτε δὲν ἤγυρα τόσα ἐμπόδια. Νὰ φύγω; νὰ μὴ φύγω;... Τὸ εἶχα ἀποφασίσαι πλέον. Δὲν ἔμεινε παρὰ νὰ μνησῶ τοῦ Βαρελίδη νὰ μοῦ ἀγοράσῃ ἕναν κοῦκο, νὰ ἐτοιμάσῃ τὰ μπαούλα καὶ νὰ εἰπῇ τῷ Νομάρχου νὰ παραγγεῖλῃ διὰ καμμίαν ἀψίδα εἰς τὴν Κόρινθον... Ὅταν ἔξαφνα ἦλθαν αὐτὰ τὰ μαύρα χαμπερία ἀπὸ τὴν Τρίπολιν. (Στεναίξει). Καὶ τώρα ποῦ θὰ πάω; Φαντάσου νὰ πηγαίνης νὰ εὗρης ὑποδοχάς, παρατάξεις, προσφωνήσεις, παρθεναγωγεία καὶ ἔξαφνα νὰ ἴδῃς ὅλα ἀπ' ὅπου διαβῆς ἔρημα καὶ μαύρα! Ἄ, αὐτὸ δὲν ὑποφέρεται. Αἰσθάνομαι ὅτι δὲν θὰ ἔχω τὸ θάρρος νὰ τὸ ἀνεγῶ. (Σκέπτεται). Ἄλλ' αὐτὸς ὁ Ζέγγελος τί κάμνει ἐπὶ τέλους; Τί ἀνίκανος ἄνθρωπος! Ἐβγαλαν ἐκεῖνοι μαύραις σημαίαις; Νὰ γεμίσῃ αὐτὸς τὸν τόπον μὲ ἀστραὶς. Ἐγαθῆσαν οἱ χασέδες ἀπὸ τὴν Τρίπολιν; Πρὸς τιμωρίαν τοῦ θὰ τὸν βάλω μαθαύριον εἰς τὴν Βουλὴν νὰ κάμῃ τέσσαρας τροπολογίας καὶ δύο νομοσχέδια καὶ ἔπειτα θὰ τοῦ εἰπῶ νὰ τὰ καταψηφίσῃ... Ἄλλὰ τί ἔγιναι; Τὸ ταξεῖδι μου δὲν θὰ γίνῃ καὶ αὐτὸ εἶνε ποῦ μὲ φουρκίζει... Καὶ μήπως σὲ ἀφίνουν καὶ νὰ ἡσυχάσῃς; Εἶσαι παντοδύναμος καὶ δὲν εἰσαι ἐλεύθερος νὰ κάμῃς ὅ,τι θέλεις. Ἐκεῖνη ἡ Νέα Ἐφημερίς εἶνε ἐτοιμὴ ἀμέσως νὰ φωνάξῃ, εἰς τὰ τετραπέρατα ὅτι ἐροθήθηκα. Ἐδῶ εἶνε τὸ ζήτημα. Ἄν πάω εἶνε φόβος νὰ πάθω τὰ καλὰ τῶν Πατρῶν. Ἄν δὲν πάω, τί γίνεται ἡ ἐπιμονή μου καὶ ἡ θέλησίς μου; Το by or no by! (Σκέπτεται).

Αὐτὰ τὰ μαύρα μοῦ ἐχάλασαν ὅλο τὸ κέρι. Θὰ εἰπῶ τοῦ Δεμάθα νὰ φορολογῆσῃ διπλά τὰ μαύρα κασιμίρια καὶ τὰ μαύρα μεταξωτά... Καὶ τί ἀτυχία ποῦ ἔχω! Ὅπου βρεθῶ ὅλα τὰ βλέπω ἀμέπως μαύρα. Μὲ κυνηγοῦν ἀόμοια καὶ ἐδῶ. Αὐτὴ ἡ συννεφία εἶνε ὅλα μαυρίλα. Καὶ προχθὲς βράδυ εἰς τὸ Φάληρον ἡ θάλασσα ἦτον μαύρη, μαύρη καὶ ἐβογγούσε βαθεῖα ὡσάν τὸ μούγκρισμά της νὰ ἦτον μούγκρισμα ἀπειλῆς. Ἐγύρισα καταφουρκισμένος. Καὶ ὅλη τὴν νύκτα, ὡσάν ἀπόψε, ἐγύριζα πάλι ἀπὸ τὸ ἕνα πλευρὸν εἰς τὸ ἄλλο καὶ ἐβλεπα εἰς τὸ νευρικὸ ἐκεῖνον ὕπνο μου ὅλα κατὶ μαύρα πράγματα, ὄλαις τῆς μελαγχροναίς ποῦ εἶχα ἰδεῖ ἀπὸ βραδῆς κάτω, κατὶ καλογέρους, ξεύρω κ' ἐγώ;... Τὸ πρωτὸ μὲν ξυπνῶ βλέπω τὸ Δεμάθα καὶ τριγυροῦσε μὲς στὴν κάμαρά μου. —Τί θέλεις; τὸν ἐρωτῶ.—Νὰ σὰς μαυρίσω τὰ παπούτσια, ἀφέντη. Τυ quoque! Καὶ αὐτὸς ἀκόμη; Νὰ μὲ μαυρίσῃ! Μὲς εἰς τὸ σπῆτι μου!... Πηγαίνω εἰς τὸ ὑπουργεῖον. Τὸ πρῶτο χαρτί ποῦ μοῦ δίδουν ἦτον ἕνα γράμμα ἀπὸ τὸν Μαυροκορδάτο. Ἐγίνα ἔξω φρενῶν. Αἶ, μὰ ὑποφέρονται αὐτὰ; Καὶ ὅταν συλλογίζομαι ὅτι τὴν δόξαν μου τοῦ Καζάζη Ταμποῦρ τὴν ὀφείλω εἰς τὸν Μαυροδήμον!

(Ἐγείρεται, βάζει τῆς παντόφλαις του καὶ περιπατεῖ ἐπ' ὀλίγον).

Δὲν ἀντέχω περισσότερον. Ἄνθρωπος εἶμαι κ' ἐγώ..... Ἐμαύρισε πλέον καὶ ἐμένα τὸ μάτι μου! Ὁ μὲν ἔως

(*) Θεωρεῖται χειρόγραφον διὰ τὴν ἀπὸ σκηνῆς διδασκαλίαν.

δοῦ φύγω καὶ θὰ φύγω ἀφύκτως ἂν δὲν μείνω. Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἄς ἐτοιμασθῶ νὰ ὑπάγω πάλιν εἰς τὸ Φάληρον. Εἶνε τὸ μόνο ταξεῖδι ποῦ δὲ μὲ φοβίζει. Ἡ καύμενη ἡ Ρεν τοῦλάχιστον εἶνε ξανθὴ.

(Καταπεσάννυται ἡ αὐλαία).

ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Ἡ ἔξοδος

Καὶ τὸν φρουρὸ ἀφήσανε εἰς τοῦ λουτροῦ τὰ κρῖνα,
'ς τῆς φυλακῆς τὰ πρόθυρα νὰ περιδιαβάσῃ...
Ἀπέδειξαν εἰς ὄλους μας πὼς τῶκαναν 'ς τ' ἀστεῖα
καὶ ἄφησαν τὸν Ἀμπελά νὰ κρυφαστερᾶζῃ.
Ἄλλως τε ἦτο φυσικόν, ἐν ἄλλοις λόγοις ἦτοι
ἐπρόκειτο νὰ ῥοικιασθῇ τῆς φυλακῆς τὸ σπῆτι.

Τὸ νέο παζάρι

Κ' ἐπὶ τῶν τόσων μαγαζιῶν ἐρρίξατε τὸν κλῆρο
ὁ μὲν ἐδῶ, ὁ δὲ ἐκεῖ καὶ ἡ ταβέρναις χάρις
καὶ τὰ κλειτὰ μαράδικα ἐμπήξαν γύρω-γύρω...
Ἄλλ' ὅμως ἂν αἰσθάνωνται ὀλίγη στενοχώρια
αὐτὴ θὰ εἶνε πρόσκαιρος κ' ἄς μὴ πολυλυποῦνται,
αὐριον πέφτει ἡ σκεπὴ καὶ ξαξαουβαλιούνται.

Ἡ μονομαχία

Ὁ σιδηρόδρομος Πατρῶν μεθ' ὑπερηφανείας
τὸν τῆς Κορίνθου ὕβρισην ἀνάνδρως καὶ δολίως,
ἐθύμωσε καὶ ὤρμησεν αὐτὸς μετὰ ματίας
κ' ἀντεπεξῆλθε προσβληθεὶς ὁ ἕτερος ὁμοίως.
Ἄοιπὸν ἐμονομάχησαν οἱ δύο τῶν μονάχοι
κ' ἐξέσπασε εἰς τῶν φτωχῶν ἐπιβατῶν τὴν ῥάχη

Ἡ συντέλεια

Βροχαί, πλημμύραι, χάλαιαι, συγκροβύσεις καὶ χολέρα
καὶ πτώσεις εἰς πηγὰδιον καὶ πόλεμοι συγχρότως
καὶ κεραυνοὶ κατὰ αἰγῶν καὶ φόνοι κάθε μέρα
σημαίνουν ἡ συντέλεια πὼς ἦλθε τοῦ αἵωρος.
Ἄοιπὸν, Τρικούπη, ἄφησε τὸ θέατρον Φαλήρου
κ' ἐν μετανοίᾳ φόρεσον ἐσθῆτα καλογῆρον.

GUERRIER

